

vidt de nemlig for en stor Deel maae betragtes som personlige Fornærmelser, saaledes betinges Gjerningens Færlighed i fuldkommen saa høi Grad af mange andre Omstændigheder end Overkeget, t. Ex. de brugte Redskaber, Voldsmandenes Antal, Stedet og Tiden m. m. Forsaavidt Fd. 1833 fremdeles paa flere Steder tillægger det en særdeles kvalificerende Indflydelse, at der har været en bestemt Hensigt til at gjøre den Skade, der bevirkes ved Volds handlingen, er det ligeledes unægteligt, at dette Moment har sin store Betydning; men det skjønnes dog ikke, at der er tilstrækkelig Føie til særligt at fremhæve det og til at tillægge det Virkning som kvalificerende mere ved disse end ved andre Forbrydelser, f. Ex. ved Drab, og der kan overhovedet i denne Henseende erindres, hvad ovenfor med Hensyn til Udkastets § 183 er anført angaaende det Mislige ved i Straffeloven at gjøre bestemte Adskillelser imellem de forskjellige Arter af dolus, eller forbryderisk Villie, forsaavidt disse forskellige Arter, om de end begrebsmæssig maae skjelnes fra hverandre, dog i det practiske Liv jævnlig vilde slaae over i hinanden og ialtsald ikke altid fremtræde med nogen prægnant Charakter. Det gjælder om dette subjective Moment, den mere eller mindre bestemte Hensigt, som om alle andre subjective og objective Momenter, der have Indflydelse paa en vis, ved et bestemt objectivt Rettsbrud karakteriseret, Forbrydelses Strafbarhed, at de i det enkelte Tilfælde kunne have en større eller mindre Betydning, at de kunne veie op imod eller gjensidig indvirke paa hinanden, og at Forholdene og Omstændighederne i saa Henseende kunne kombineres og stille sig paa saa mange forskellige Maader, der ikke forud lade sig beregne eller angive, at en retfærdig og billig Burdering af dem kun kan finde Sted i det enkelte Tilfælde ved en skjønsom og samvittighedsfuld Overveielse af Sagen i sin Heelhed. At binde Domstolene under denne Overveielse ved enkelte lobbestemte Regler i den Retning turde neppe være heldigt.

Medens Fd. 4de Octbr. 1833 saaledes formeentlig tillægger enkelte subjective Hensyn en altfor stor Vægt, synes den i en anden Henseende ikke at lade Villiesmomentet komme tilbørligt til sin Ret, forsaavidt den ved at be-

stemme en Voldsbjergnings, forbryderiske Charakter, og navnlig ved Klassificeringen, af de forskellige Voldsbjergninger, alene seer hen til den bevirkede ydre Følge og ikke til, hvorvidt denne er begrundet i Gjerningsmandens Hensigt. Med Hensyn til dette Punkt kan imidlertid her henvises til de ovenfor ved Kapitlet om Manddrab og navnlig til Udkastets §§ 185—186 fremsatte Bemærkninger, af hvilke det iøvrigt sees, at der i Kommissionen har gjort sig gjældende 2 forskellige Ansuelser om, i hvilken Grad og paa hvilken Maade det nysnævnte subjective Hensyn skal hævdes, ved Siden af det reent objective. Denne Meningsforskjellighed fremtræder i nærværende Kapitel væsentlig ved Udkastets §§ 201 og 202, der forsaavidt tildeels kun ere Fleertallets Forslag, og den vil derfor nedenfor blive nærmere berørt.

Systemet i Udkastets 19de Kapitel er, i Henhold til de ovenfor gjorte Antydninger, meget simpelt. Der skjelnes imellem 3 Arter af Vold (§ 197 „tørre Hug“, § 200, Saar eller Skade paa Hælbred, og § 201, Lemlæstelse), af hvilke den første, og tildeels den anden, Art kvalificeres ved visse særegne personlige Forhold (§§ 198—199, jfr. § 200), og den sidste undergives en mildere Bedømmelse, naar Volden er udøvet i en ved Mishandling o.s.v. fremkaldt oprørt Sindsstemning (§ 202) eller under Slagsmaal, hvilket sidste iøvrigt ogsaa faaer Indflydelse med Hensyn til Ansvar for den første Art Vold (§ 203); endelig slutter sig dertil en Straffebestemmelse angaaende uagtsomme Vægemsbestadigelser af den groveste Art. Hvad Straffen og Paatalen angaaer, kan Forskjelligheden i store Træk angives saaledes, at den første Art Vold, naar den ikke er kvalificeret, i Reglen straffes med Bøder og kun er Gjenstand for privat Paatale, at den anden Art af Vold ordinært straffes med Fængsel og paatales af det Offentlige, dog at Tiltale ifølge den Fornærmedes Begjæring kan bortfalde, naar ingen bethdelig Skade er skeet, og at den tredje Art Vold straffes med Strafarbejde og altid er Gjenstand for offentlig Forsøgning.

Hvad nærmere angaaer de enkelte Paragrapher, bemærkes, at man har troet tilstrække-